

ANTONI CONIO

TRES VIELHS PROCÈS MARSILHÉS

Li Tribulacions d'un Tutor

Lo 16 de mai 1369, per davans sénher Otón de Terzaga, jutge dau Palais, en Guilhem de Serviera, agissent coma procurador de nobla dona Ugueta de Bou, veusa de noble senhor Bertrand de Bou, cavalier, au subjecte de l'afaire la dreçant contra Meste Miqueu Raols, notari, a passat-temps tutor de Felipina Gregori, filha de Meste Imbert Gregori, notari defuntat, pauset li questions que seguisson au defendedor en demandant una resposta sota sarrament per caduna :

1° Felip Gregori, notari, moret en laissant son enfant Imbert coma solet eiretier,
— O cresí.

2° Per execución testamentària d'Imbert Gregori, lo defendedor fuguet tutor de Felipina, filha dau paure mesquin,

— O cresí.

3° A la mort dau testaire, sa filha Felipina fuguet son eiretiera,
— O cresí.

4° Après la mort d'Imbert e aquela de sa molher Daufina, Miqueu fuguet tutor fin qu'à la mort de Felipina.

— Cresí d'aver admenistrat li bens après la mort dis espós e que la frema moret abans son ome.

5° Felipina era minora quand moret sa grand, Ugueta, eiretet coma pus prodàn parent,
— Cresí que Felipina moret minora, mai cresí pas de la meteissa faiçon qu'aquó m'es pausat.

6° Miqueu admenistret li bens sensa ne faire d'abord l'inventari,
— O cresí pas, aguent fach lo contrari de ço que m'es reprochat.

7° L'inventari trobat fuguet fach fraudulosament e ben de cavas aguent apartengut a Felipina li son pas portadas,

— Ges de responsa.

8° Ço que veni de dire es conoissut de tot lo poble,
— Cresí ço qu'ai avoat coma estant la veritat meteissa e non lo resta.

Meste Miqueu Raols respondet, de mai, dins sa defensa que, nomat tutor testamentari per lo paure Imbert Gregori, aviá plaidat tres ans de temps contra Doça, grand pairenala de sa pupila e obtengut di jutges dau Palais: Bertrand Tribolet, Antoni de Sarsiyàn e Ramón Clement, tres sentèncias que l'atribuïsseron, en dos cops, una soma de cent seissanta liuras, qu'aviá despensat quaranta-quatre florins sus d'aquel argent, coma ne fasián fe diversi reconeissenças e cartas. Li sobrava donc d'aqueu caire, a faire rasón de la resta de cinquanta-sieis florins per complir li cent seissanta liuras qu'aviá tocat.